

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 33C/98/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1424211415
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lukáš Michálek
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2026:1424211415.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 33C/98/2024

Mestský súd Bratislava IV pred sudcom Mgr. Lukášom Michálkom v sporovej veci žalobcu: Slovenská televízia a rozhlas, so sídlom Mlynská dolina, Bratislava, IČO: 56 398 255 proti žalovanému: A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, B., o zaplatenie 30,92 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

2 33C/98/2024

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

7 33C/98/2024

1. Žalobou doručenou súdu dňa 25.11.2024 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 30,92 eur s príslušenstvom. V rámci odôvodnia žaloby uviedol, že je verejnoprávnou inštitúciou zriadenou na základe zákona č. 157/2024 Z. z. o Slovenskej televízii a rozhlas a je aktívne vecne legitimovaný subjekt na podanie návrhu podľa § 4 ods. 1 a § 10 ods. 5 zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska (ďalej len „zákon č. 340/2012 Z. z.“). Žalovaný je zo zákona platiteľom úhrady za služby verejnosti vo výške 4,64 eur s mesačnou periodicitou platenia úhrad. Kontrolou úhrad v zmysle § 8 zákona č. 340/2012 Z. z. žalobca zistil, že žalovaný ku dňu podania žaloby nezaplatil úhradu za kontrolované obdobie od 01.04.2023 do 30.06.2023. Žalobca písomnou výzvou zo dňa 20.09.2023 odoslanou prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., vyzval žalovaného na zaplatenie omeškanej úhrady a na zaplatenie poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy. Nakoľko žalovaný nezaplatil úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní, je povinný zaplatiť aj zmluvnú pokutu v zmysle § 10 ods. 3. Žalobca si podanou žalobou uplatnil nárok na zaplatenie istiny vo výške 13,92 eur, ktorá pozostáva z 3 neuhradených mesačných predpisov v kontrolovanom období; pokuty vo výške 17,- eur a zaplatených poštových sadzieb vo výške 2,40 eur. Záverom žalobca uviedol, že súhlasí s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania.

2. K žalobe pripojil listinné dôkazy: Prehľad predpisov platieb z databázy žalobcu, Sumár predpisov platieb z databázy žalobcu, Výzva žalobcu zo dňa 20.09.2023, Doručenka, Potvrdenie tarifnej ceny za úradnú zásielku od Slovenskej pošty, a.s.

3. Dňa 03.12.2024 vydal tunajší súd platobný rozkaz č. k. 33C/98/2024-12, voči ktorému podal žalovaný včas odpor, v ktorom uviedol, že žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 25.10.2024 uvádza, že pohľadávka žalobcu voči žalovanému predstavuje sumu 13,92 eur, ktorá pozostáva z 3 neuhradených mesačných predpisov v kontrolovanom období 01.04.2023-30.06.2023 („obdobie“), ďalej sumu 17- eur titulom pokuty podľa § 10 zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov a poštovného v sume 2,40 eur. Žalovaný na svoju obranu uvádza, že podľa Prehľadu platieb, ktorý tvorí prílohu žalobcovej Výzvy na zaplatenie nedoplatku zo dňa 20.09.2023, ktorá je prílohou žaloby, vykonal žalovaný poslednú úhradu za služby verejnosti v mesiaci apríl 2023 vo výške 13,92 eur. V zmysle pokynu obdržaného žalobcom po prihlásení sa do evidencie platiteľa za služby verejnosti poskytované žalobcom (vtedy RTVS) zo dňa 02.09.2014 mal žalovaný uhrádzať štvrťročné platby za Služby v termínoch do 31.01., 30.04., 31.07., 31.10. príslušného kalendárneho roka. platba vykonaná žalovaným v mesiaci apríl 2023 - v súlade s pokynom Žalobcu do 30.04.2023 - predstavuje za úhradu za Služby za 2. kvartál 2023, teda za obdobie od 10.04. - 30.06.2023. Nie je preto pravdivé tvrdenie žalobcu v žalobe, že žalovaný nezaplatil úhradu za Služby v kontrolovanom období 01.04.2023-30.06.2023. Žalovaný úhradu za Služby za predmetné obdobie zaplatil v mesiaci apríl 2023, čo dosvedčuje aj Prehľad platieb žalovaného predložený žalobcom. Ak zo strany žalovaného nemalo dôjsť k úhrade za Služby v nejakom období a Prehľad platieb je úplný a správny, potom sa z Prehľadu platieb javí, že by sa mohlo jednať jedine o obdobie 4. kvartálu 2014, t.j. 01.10-31.12.2014, keďže v mesiaci október 2014 nie je v Prehľade platieb evidovaná úhrada. Právo žalovaného na zaplatenie úhrady za Služby za obdobie 01.10- 31.12.2014 žalovaným, ak vôbec vzniklo, je už premlčané. Vzhľadom na uvedené žiadal aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu. Žalovaný taktiež uviedol, že súhlasí s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania.

4. Žalobca v replike zo dňa 14.04.2025 uviedol, že eviduje platbu žalovaného, na ktorú poukázal v odpore. Žalobca si však dovoľuje poukázať na skutočnosť, že nakoľko žalovaný v poznámke pri platbe neuviedol, za aké obdobie platí úhradu, túto platbu žalobca započítal na najstarší splatný dlh (tento dlh predstavoval neuhradené mesačné predpisy za obdobie od 10/2014 do 12/2014). Z uvedeného vyplýva, že žalobca zohľadnil platby žalovaného už v samotnej žalobe. Uviedol, že prehľad platieb má iba evidenčný charakter. Obsahuje údaje o tom, kedy, v resp. ktorý mesiac žalovaný vykonal platbu a v akej výške. V prehľade platieb však nie je uvedené, na ktorý mesačný predpis boli jednotlivé platby započítané. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Brne zo dňa 04.02.1988, sp. zn. 16Co/579/1987, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 14.02.2022, sp. zn. 24Co/67/2021.

5. Žalovaný v duplike zo dňa 19.05.2025 uviedol, že vyjadrenie žalobcu je postavené na premise, že žalobca započítaval úhrady žalovaného za služby verejnosti, ktoré žalovaný uhrádzal štvrťročne, na najstarší splatný dlh a to z dôvodu, že žalovaný pri jednotlivých platbách neuvádzal, za aké obdobie úhradu platí. Vzhľadom na tvrdenie vo Vyjadrení žalobcu, že žalovaný neuhradil mesačné predpisy za obdobie 10/2014-12/2014 to potom znamená, že žalobca započítal úhradu vykonanú žalovaným v januári 2015 na obdobie 4. štvrťroka 2014, a následne započítaval každú ďalšiu žalovaným realizovanú úhradu, vždy v prvom mesiaci kalendárneho štvrťroka, na obdobie predchádzajúceho kalendárneho štvrťroka. Poslednú žalovaným realizovanú úhradu v apríli 2023 tak žalobca započítal na obdobie 1. štvrťroka 2023 atak má za to, že dlh žalovaného pozostáva z neuhradených mesačných predpisov v období 01.04.2023-30.06.2023. Takýto postup žalobcu je nezákonný pre rozpor s ust. § 7 ods. 3 Zákona, v znení platnom do 30.06.2023, podľa ktorého: „Úhradu možno zaplatiť jednorazovo za kalendárny štvrťrok, kalendárny polrok alebo za kalendárny rok; platiteľ je povinný zaplatiť úhradu do posledného dňa prvého kalendárneho mesiaca obdobia, za ktoré sa táto úhrada platí“. Citované ustanovenie zákona stanovuje splatnosť úhrad realizovaných štvrťročne, polročne alebo ročne a to tak, že platiteľ je povinný úhradu zaplatiť do posledného dňa prvého kalendárneho mesiaca obdobia, za ktoré sa táto úhrada platí. Slová „do posledného dňa prvého kalendárneho mesiaca obdobia, za ktoré sa táto úhrada platí“ znamenajú, že zákon stanovuje nielen dátum splatnosti (konkrétne pri úhradách za kalendárny štvrťrok do 31.01., 30.04., 31.07. a 31.10.) ale aj to na ktoré obdobie sa takto realizovaná úhrada platiteľa má započítavať (konkrétne pri úhradách za kalendárny štvrťrok sa platba realizovaná do 31.01. započítava na 1. kalendárny štvrťrok, platba realizovaná do 30.04. na 2. kalendárny štvrťrok, platba realizovaná do 31.07. na 3. kalendárny štvrťrok a platba realizovaná do 31.10. na 4. kalendárny štvrťrok). Žalovaný vykonával úhrady štvrťročne od januára 2015 do apríla 2023, vždy v prvom mesiaci kalendárneho štvrťroka. Úhrady boli realizované trvalým príkazom na bankový účet žalobcu so stanoveným dňom úhrady 20. deň prvého mesiaca kalendárneho štvrťroka. S poukazom na ustanovenie § 7 ods. 3 zákona

je tak zrejme, že žalobca postupoval v rozpore so zákonom, keď platby žalovaného započítaval na úhrady za predošlé obdobia. Platba žalovaného zo dňa 20.04.2023 predstavovala platbu úhrad za obdobie 2. štvrťroka 2023, z čoho vyplýva, že žalovaný nemá voči žalobcovi dlh z neuhradených mesačných predpisov za uvedené obdobie 01.04.2023- 30.06.2023. Javí sa, že žalovaný nezaplatil úhrady za obdobie 4. štvrťroka 2014, avšak právo žalobcu na ich zaplatenie je dnes už premlčané.

6. Podľa § 177 ods. 2 písm. b) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia.

7. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

8. Na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení bol vo veci dňa 21.01.2026 verejne vyhlásený rozsudok bez nariadenia ústneho pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo vyvesené na úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 19.12.2025.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov založených v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Výzvou na zaplatenie nedoplatku zo dňa 20.09.2023, doručenu žalovanému dňa 27.09.2023, žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie nedoplatku na úhrade za služby verejnosti v celkovej výške 16,32 eur vrátane poštových služieb vo výške 2,40 eur, ktorý žalobca evidoval za kontrolované obdobie od 01.08.2014 do 30.06.2023. Spolu s výzvou žalobca žalovanému zaslal aj Prehľad predpisov a platieb, z ktorého vyplýva, že žalobca neeviduje platby v období od 10/2014 do 12/2014.

11. Z prehľadu predpisov žalovaného vyplýva, že za obdobie od 08/2014 do 06/2023 mal žalovaný uhradiť sumu 498,88 eur (spolu s poštovým vo výške 2,40 eur). Z prehľadu platieb žalovaného vyplýva, že žalovaný vykonal úhradu za obdobie 08/2014 a 09/2014 platbou zo dňa 22.09.2014 vo výške 9,28 eur. Úhradu za obdobie od 10/2014 do 12/2014 nevykonal. Následne za obdobie od 01/2015 do 06/2023 vykonával úhrady štvrťročne vždy v sume 13,92 eur.

12. Z potvrdenia tarifnej ceny za úradnú zásielku od 01.07.2024 vyplýva, že od 01.03.2023 je cena úradnej zásielky (doporučene + doručenka + do vlastných rúk) - podaj cez ePodací hárok, vo výške 2,40 eur.

13. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 157/2024 Z.z. o Slovenskej televízii a rozhlasu a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 157/2024 Z.z.“), zriaďuje sa Slovenská televízia a rozhlas ako verejnoprávna, národná, nezávislá, informačná, kultúrna a vzdelávacia inštitúcia, ktorá poskytuje službu verejnosti v oblasti televízneho vysielania a rozhlasového vysielania (ďalej len „vysielanie“) a v ďalších oblastiach v súlade s jej hlavnou činnosťou podľa § 5 ods. 1.

Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 157/2024 Z. z., Rozhlas a televízia Slovenska zriadená podľa doterajších predpisov sa ku dňu účinnosti tohto zákona zrušuje. Slovenská televízia a rozhlas sa ku dňu účinnosti tohto zákona stáva právnym nástupcom Rozhlasu a televízie Slovenska a preberá všetky jeho práva a povinnosti ku dňu účinnosti tohto zákona.

Podľa § 30 ods. 18 zákona č. 157/2024 Z. z., výber a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania (ďalej len „úhrada“), ktorú bol platiteľ úhrady podľa zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení účinnom k 30. júnu 2023 povinný zaplatiť do 30. júna 2023, ako aj vymáhanie iných pohľadávok, ktoré vznikli na základe nezaplatenia tejto úhrady, vykonáva odo dňa účinnosti tohto zákona Slovenská televízia a rozhlas podľa zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v

znení účinnom do 30. júna 2023; takto vybraté a vymožené úhrady, ako aj vymožené iné pohľadávky sú príjmom Slovenskej televízie a rozhlasu a sú určené na finančné zabezpečenie hlavnej činnosti Slovenskej televízie a rozhlasu.

Podľa § 1 zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 640/2012 Z. z.“), tento zákon upravuje platenie, vyberanie a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania (ďalej len „úhrada“).

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z. z., platiteľ podľa § 3 písm. a) platí úhradu 4,64 eur za každý aj začatý kalendárny mesiac. Platiteľ podľa § 3 písm. a), ktorý je evidovaný dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti vo viacerých odberných miestach, platí úhradu len za jedno odberné miesto, ak vznik tejto skutočnosti oznámi a preukáže vyberateľovi úhrady podľa § 9 ods. 6 písm. c) v znení platnom pre rozhodné obdobie.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z., úhrada sa platí mesačne; úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z., ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ je v omeškaní so zaplatením úhrady, je povinný ho písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie tejto úhrady a na zaplatenie poštových sadziieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady.

Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z. z., ak platiteľ podľa § 3 písm. a) nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa odseku 2, platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 17 eur.

Podľa § 100 ods. 1 zákona Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

14. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca je verejnoprávnou inštitúciou poskytujúcou služby verejnosti. Žalovaný bol platiteľom úhrady podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z.z. a v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z.z. bol povinný platiť úhradu vo výške 4,64 eur mesačne až do 01.07.2023. Z listinného dokladu - žalobcom predloženého Prehľadu predpisov a platieb mal súd ďalej za preukázané, že žalovaný vykonal úhradu za obdobie 08/2014 a 09/2014 platbou zo dňa 22.09.2014 vo výške 9,28 eur. Úhradu za obdobie od 10/2014 do 12/2014 nevykonali. Následne za obdobie od 01/2015 do 06/2023 vykonával úhrady štvrťročne vždy v sume 13,92 eur. Z uvedeného je zrejmé, za aké obdobie žalovaný platby uhrádzal, a to v súlade s § 6 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z.z. V kontrolovanom období od 01.04.2023 až 30.06.2023 žalovaný vykonal štvrťročnú úhradu vo výške 13,92 eur a to platbou zo dňa 21.04.2023.

15. Žalobca argumentoval, že platby žalovaného započítal na jeho najstarší splatný dlh, nakoľko žalovaný v poznámke pri jednotlivých platbách neuviedol, za aké obdobie platí úhrady. Žalobca si tak pravidelné mesačné úhrady vykonané v súlade so zákonom od januára 2015 do júna 2023 zaúčtoval svojvoľne ako platby za úhrady v mesiacoch október až december v roku 2014, pričom takáto možnosť žalobcovi nevyplýva zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka. Z prehľadu predpisov a platieb je pritom zrejmé, že žalovaný si riadne plnil svoju zákonnú povinnosť v správnej výške od januára 2015 do júna 2023, teda až do času, kým mu povinnosť v zmysle zákona nezanikla.

16. Súd poukazuje na to, že aplikácia ustanovenia § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka na úhrady v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z. z. nie je možná. Zo strany žalovaného totiž nedochádzalo k čiastočnému plneniu peňažného dlhu, keďže žalovaný v kontrolovanom období vykonávala pravidelné štvrtročné platby vždy v celej ich výške. O čiastočné plnenie dlhu v zmysle § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka ide len vtedy ak dlžník veriteľovi poukáže čiastočnú platbu, teda platbu, ktorá nedosahuje stanovenú výšku splátky, a ktorá môže byť z tohto dôvodu považovaná za čiastočné plnenie.

17. Z prehľadu platieb predloženého žalobcom vyplýva, že žalovaný nevykonal úhrady v období október až december 2014, čo žalovaný aj sám potvrdil, avšak v tomto smere vzniesol námietku premlčania. Procesnú obranu žalobcu, v zmysle ktorej v prípade absencie informácie v poznámke pri platbe o období, za ktorú sa platba realizuje, má žalobca automaticky vychádzať zo zásady priority založenej na dobe splatnosti, a túto platbu priradiť k skorším dlhom, súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Právna teória je jednotná v tom, že právo na určenie, ktorý z viacerých dlhov voči tomu istému veriteľovi bude splnený má výlučne dlžník a aj keď toto právo dlžník nevyužije, neprechádza na veriteľa (pokiaľ z dohody medzi dlžníkom a veriteľom nevyplýva niečo iné). Ak medzi veriteľom a dlžníkom nie je žiadna dohoda, plnenie sa musí započítať na ten dlh, ktorý dlžník chce splatiť, pričom tento úmysel môže byť výslovný alebo konkludentný, prípadne je možné tento úmysel vyvodiť zo správania sa dlžníka. Až keď žiadnym spôsobom nemožno zistiť vôľu dlžníka, môže nastúpiť pravidlo najskôr splatného dlhu. Zásadu priority (prednostného vyrovnania niektorého z viacerých dlhov založeného na dobe splatnosti) by bolo možné aplikovať, ak by okolnosti prípadu nasvedčovali tomu, že plnenie bolo určené na najstarší splatný dlh. (viď rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22.11.2023, sp. zn. 17Co/113/2023). Z konania žalovaného pritom nie je možné vyvodiť, že platba vo výške 13,92 eur vykonaná dňa 21.04.2023 bola určená na najstarší splatný dlh, teda dlh za obdobie október až december 2014.

18. Nárok uplatnený žalobcom v tomto konaní sa v zmysle § 100 a 101 Občianskeho zákonníka premlčuje vo všeobecnej trojročnej lehote a teda aj v prípade, ak by si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie nevykonaných úhrad za obdobie október 2014 až december 2014 (žalobca si však uplatnil nárok za obdobie 01.04.2023 až 30.06.2023), tento by mu nemohol byť súdom priznaný a to vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania žalovaným.

19. V súlade s vyššie uvedeným súd žalobu zamietol a to s poukazom na dôvodne vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného. Žalobca nepreukázal, že by si od žalovaného dôvodne uplatňoval nárok na zaplatenie koncesionárskych poplatkov za obdobie od apríla 2023 do júna 2023, keďže v konaní bolo preukázané, že žalovaný si svoju povinnosť platiť koncesionárske poplatky pravidelne plnila v zákonnej výške od januára 2015 až do júna 2023, a to vrátane žalovaného obdobia, pričom nie je v súlade so zákonom a dobrými mravmi započítavať platby žalovaného na dlh, ktorý si svojvoľne zvolil žalobca.

20. Žalobca vo vyjadrení k odporu poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Brne zo dňa 04.02.1988, sp. zn. 16Co/579/87 ako aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 14.02.2022, sp. zn. 24Co/67/2021, v ktorých súdy vyjadrili právny názor, že ak dlžník pri plnení dlhu neuvedie, ktorý z viacerých dlhov chce plniť, uhradí dlh najskôr splatný, uplatňujúc tak zásadu priority založenú na dobe splatnosti, a to bez ohľadu na to, či tento bol premlčaný alebo nie. K predmetným rozhodnutiam súd v prvom rade uvádza, že v nich vysloveným právnym názorom nie je viazaný. Rovnako tak prihliadnuc na dátum vyhotovenia týchto rozhodnutí (najmä rozhodnutia Krajského súdu v Brne) sa konajúci súd prikláňa k argumentácii uvedenej v novšom rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22.11.2023, sp. zn. 17Co/113/2023, v zmysle ktorého možno zásadu priority (prednostného vyrovnania niektorého z viacerých dlhov založeného na dobe splatnosti) aplikovať výlučne vtedy, ak by okolnosti prípadu nasvedčovali tomu, že plnenie bolo určené na najstarší splatný dlh.

21. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p, t.j. podľa zásady úspechu v spore. Žalovanému proti neúspešnému žalobcovi však náhradu trov konania nepriznal, pretože zo súdneho spisu mal za preukázané, že žalovanému v konaní nevznikla žiadna poplatková povinnosť a ani žiadne trovy právneho zastúpenia, je preto v súlade s čl. 17 základných princípov C.s.p., zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa náhrada trov konania nepriznáva (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.februára 2018 sp. zn. 7Cdo 14/2018 uverejnené pod R 72/2018 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 8/2018).

Poučenie:

2 33C/98/2024

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica. (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku).